



III tromesečje

Interevropska divizija

Republika Češka

- 3 Monikina misija / 6. jul
- 5 Johanina molitva / 13. jul
- 7 Danielova dilema / 20. jul

Portugalija

- 10 Koze i prijatelji / 27. jul
- 12 Dečak s knjigama / 3. avgust
- 14 Molitva na delu / 10. avgust
- 17 Poziv / 17. avgust

Bugarska

- 19 Pomoći Bogu da se odmori / 24. avgust
- 22 Prijatelji za Isusa / 1. septembar
- 24 Hodanje sa Isusom / 8. septembar
- 27 Miline molitve / 15. septembar
- 29 Neka naše videlo svetli! / 22. septembar
- 31 Mesto za mene / 29. septembar

Izvori

- 34 Projekti za naredno tromesečje
- 35 Hajde da pričamo češki
- 35 Recepti
- 37 Znam da Isus voli me (na portugalskom)
- 38 Materijali za vođe

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Interevropsku (nekadašnju Evroafričku diviziju). Na ovom području živi više od 338 miliona ljudi, ali samo 177 174 su adventisti. To je u proseku jedan adventista na 1900 ljudi.

Trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će u dosezanju do imigranata u Portugaliji, romske populacije u Bugarskoj i studenata u Češkoj.

Jezička zabava

Tokom tromesečja ćete učiti reči na bugarskom, romskom, češkom i potrugalskom jeziku. Dodatne reči i pesme možete pronaći na našem vebajtu www.AdventistMission.org, kao i audio fajl na portugalskom jeziku po nazivom „See It, Say It“. Kliknite na „Resources“ i „Children’s Activities“.

* **DVD Adventistička misija** prikazuje video posebno za decu. Zatražite jedan primerak od svog pastora i pustite deci da vide. Ili skinite dečji video direktno sa vebajta: www.AdventistMission.org/dvd.

Mogućnosti

Trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će u finansiranju:

- misionskog centra i crkve za imigrante izvan Lisabona u Portugaliji
- evangeliziranja među studentima na najvećim državnim univerzitetima u Češkoj i Slovačkoj
- crkve za Rome u zapadnom delu Bugarske
- DEČJI PROJEKAT: zgrada za subotnu školu za romsku decu u zapadnoj Bugarskoj

1. Monikina misija

Monika je skakala od sreće kada su joj roditelji rekli da se porodica seli u Češku. Oni su bili Česi poreklom, ali se Monika rodila u Americi dok su roditelji studirali. Razmišljala je kako će videti baku i deku, i igrati se u šumi u blizini njihove male kolibe. Poseta Češkoj će biti tako zabavna, mislila je ona u sebi.

Novi dom

Monika nije razumela da se porodica trajno seli u Češku. Čak i kada je majka organizovala veliku rasprodaju njihovog nameštaja i igračkaka, Monika nije shvatila da se krajem leta neće vratiti u Ameriku.

Radosnog srca se oprostila sa svojim prijateljima i krenula sa roditeljima prema aerodromu. Čitave noći su leteli preko okeana. Kada su konačno stigli u Češku, ugledali su baku i deku kako ih čekaju. Kakav radostan susret! *Ovo će biti najbolje letovanje u mom životu!* razmišljala je Monika dok je grlila baku.

Prilagođavanje na novi život

Uskoro se porodica uselila u jedan mali stan u blizini Praga, najvećeg češkog grada. Moniki se grad nije dopao zbog tolikih ljudi, automobila i buke. Međutim, uskoro je počela da shvata da su se njeni roditelji vratili u svoju domovinu da bi služili Bogu, te da i ona mora naći načina da Mu služi.

Jedina adventistička škola u gradu je predaleko od njene kuće, pa Monika ide u školu koju vodi druga crkva. *Šta mogu da učinim da bih ovde služila Bogu?* pitala se.

„U mojoj školi nema puno dece koja idu u crkvu“, kaže ona. „Želim da im govorim ono što znam i da ih pozovem u crkvu. Ali teško je. Nikoga ne interesuje da priča o Bogu. Oni ne žele da znaju da sam ja hrišćanka. Zato sam odlučila da se svakodnevno ponašam kao hrišćanka, da budem srećna, ljubazna i iskrena, pa će oni možda videti da sam drugačija i pitati me za moja uverenja.“

Monikina nova drugarica

Monika se sprijateljila sa Marijom, devojčicom iz njenog razreda. Jednog dana, Marija je pričala o filmu koji je gledala, a govorio je o kraju sveta. „Svi pričaju da će svet uskoro doći svom kraju“, rekla je Marija, očiju raširenih u čudu. „Da li misliš da su u pravu?“, upitala je.

Monika je na trenutak razmislila, a onda kazala: „Znam da će jednog dana doći kraj sveta, i to može biti uskoro. Ali Biblija kaže da niko ne zna tačan dan niti sat kada će se to dogoditi.“ Monika je pokušala da kaže više, ali je shvatila da Marija ne razume mnogo toga o Bogu.

Sutradan je Marija izgubila ključeve u školi i jako se zabrinula. Kazala je to Moniki i ona joj je pomogla u traženju. Dok je Monika tražila, istovremeno se i molila. Kada su pronašle ključeve, Monika je kazala svojoj drugarici da se molila i da joj je Bog pomogao da ih pronađu. Ona se iznenadila da je Bogu stalo do nečeg tako malog kao što su izgubljeni ključevi.

Svedočenje strancima

Monika svedoči o svojoj veri i drugima. Kada je crkva imala sam zdravlja, ona je delila pozivnice i bila oduševljena kada bi ljudi prihvatili da dođu.

Svake godine sve crkve u zemlji održavaju poseban program pod nazivom „Noć crkava“. Svaka crkva nudi naročiti program i muziku i ljudi su slobodni da posete koju god crkvu požele i osete kako crkva izgleda.“ Naša crkva ima puno dece i super grupu mladih“, kaže Monika. „Mi smo planirali poseban program za Noć crkava. Neki od nas bili su napolju i pozivali ljude da dođu i posete crkvu. Mnogi jesu. Sada se molimo da ti ljudi dođu u subotu.“

Monika je pronašla mnoge načine da svedoči o svojoj veri u novoj domovini. I mi možemo da pronađemo načine za svedočenje. Jedan od najboljih je davanjem našeg misioniskog dara kako bi drugi mogli da čuju za Isusa.

Informativni odeljak

- Republika Češka nalazi se u središnjem delu Evropu i to je zemlja okružena kopnom. U njoj živi oko 10 miliona ljudi, a zvanični jezik je češki.
- Zemlja je moderna, a većina ljudi je sekularna, to znači da ne veruju u Boga. Samo jedna od 10 osoba ide redovno u crkvu.

2. Johanina molitva

Johana je koračala simpatičnim pločnikom koji se prostirao oko nekoliko visokih staklenih zgrada. Usporila je kad je prolazila pored fontane koja je prskala u blizini trotoara, a zatim je požurila do škole. Popela se uz stepenice i ušla na visoka ulazna vrata. Učiteljica se nasmešila i pozdravila je pre nego što je Johana potrčala uz stepenice do svoje učionice.

Johanina porodica se upravo doselila u Prag, glavni grad Republike Češke, a njeni roditelji su bili nastavnici u adventističkoj školi. Grad je daleko veći od onog u kom je je onda odrastala, pa se Johana isprva bojala da neće imati dobru drugaricu. Ipak, drago joj je što može da ide u adventističku školu.

Naročita prijateljica

Kada se doselila u Prag, Johana se molila da joj Bog pošalje nekog naročitog prijatelja. I onda je jednog dana u crkvi upoznala Saru. Istog trenutka su se sprijateljile. „Znala sam da je Bog uslišio moje molitve“, kaže Johana. „Ali ono što je bilo još interesantnije je da se i Sara tek doselila u Prag. Kazala mi je da se i ona molila za drugaricu hrišćanku. Tako smo uvidele da je Bog uslišio i njenu i moju molitvu jer nas je spojio!“

Obe devojčice uživaju u umetnosti i prave razne umetničke stvari zajedno, a za to vreme pričaju o školi i školskim prijateljima.

Sara je rekla Johani da u državnoj školi u koju ide, neka deca govore ružne reči i uzimaju Isusovo ime uzalud. Ona im govori da ne treba da zloupotrebljavaju Isusovo ime tako. Sara želi da oni razmisle kako se Bog oseća kad ih čuje da uzimaju Njegovo ime uzalud.

Devojčice često razgovaraju o problemima sa kojima se suočavaju, a onda se mole zajedno za to. „Mislim da mi je Bog poslao Saru kao poseban dar“, kaže Johana. „Divno je što Sara ima ista uverenja kao ja. Zaista je poseban blagoslov imati hrišćanskog prijatelja u novom i zastrašujućem gradu.“

Devojčice vole da voze rolere na posebnim stazama u parku koji je nedaleko od Johaninog stana. Zimi prave sneška, grudvaju se i sankaju. „Zabavno je imati naročitog prijatelja za igru i zajedničku molitvu“, kaže Johana.

Johanina škola

Johana voli svoju novu školu. Sviđa joj se što su njeni roditelji tamo nastavnici, ali joj je posebno drago što može da idu u adventističku, a ne državnu školu, kao ranije. „Nastavnici nas uče da budemo ljubazni i puni poštovanja jedni prema drugima, da ne govorimo niti činimo loše stvari drugima. Ako đak uradi nešto ružno, nastavnici razgovaraju s njim i podsećaju ga da je u ovoj školi ljubaznost važna. Mislim da svi bolje napredujemo u školi kada je svako ljubazan i od pomoći prema onom drugom.“

Sara takođe voli posebne biblijske časove na kojima može da uči o Bogu i proučava biblijske priče. „Ove sedmice smo učili o tome kako je Bog stvorio svet“, kaže Johana. „Neka deca ne dolaze iz hrišćanskih domova i ne znaju događaj o stvaranju. Oni misle da je svet nastao evolucijom pre više miliona godina. Drago mi je što mogu da im objasnim stvari iz Biblije koje ne razumeju. Na taj način takođe pokazujem ljubaznost.“

Johana razgovara sa decom koja ne poznaju Isusa dobro. Ona im objašnjava ono što može i poziva ih u crkvu da nauče još više o Isusu.

Johana bi volela da sve nas ohrabri u svedočenju drugima – kako deci, tako i odraslima – o Isusu. Ona bi im poručila da će im Bog pomoći kada imaju probleme; samo treba to da traže od Njega. „To

je suština molitve“, kaže ona. „Ja bih im ispričala kako je Bog uslišio moju molitvu – za drugaricu hrišćanku – a On će odgovoriti i na njihove molitve.“

Svi mi možemo govoriti o Isusu u školi, dok se igramo i kad upoznajemo nove ljude. A kada dajemo svoj misionški dar, pomažemo ljudima koje možda nikada nećemo sresti, da zavole Boga kao i mi.

Misionški odeljak

- Republika Češka ima oko 10 miliona ljudi i oko 7 500 adventista. To je u proseku jedan adventista na 1 333 ljudi. Mnogi ljudi u Češkoj ne veruju u Boga i ne znaju da ih Isus voli.
- Decu u državnim školama uče da je svet nastao evolucijom pre više milijardi godina. Oni nikada ne slušaju priču o stvaranju.
- Naši misionški darovi pomažu ljudima u bogatim zemljama i u siromašnim zemljama da saznaju koliko ih Isus voli da je umro za njih kako bi mogli da večno žive s njim na nebu.

3. Danielova dilema

Daniel živi u Pragu, glavnom gradu Češke. Do 9. godine je išao u državnu školu, ali tamo nije bio srećan.

Zločesto ismevanje

Deca u Danielovoj školi potsmevala su se drugima. Neka su uzimala novac drugoj deci, namenjen za ručak, saplitala ih u hodniku ili im pretila. Neka su čak udarala drugu decu. Nastavnici su pokušali da paze na pojavu problema, ali ismevači su svoja zla dela činiti uglavnom tajno. Daniel je znao da se drugoj deci rugaju, a jednog dana je to

iskusio i na svojoj koži. Ispričao je roditeljima šta se dogodilo i oni su odlučili da ga ispišu iz te škole i upišu u drugu gde ismevanje nije bilo dozvoljeno. Tražili su je i tražili, i konačno su pronašli adventističku osnovnu školu na ivici grada. Posetili su školu i upoznali nastavnike. Videli su kako se deca međusobno lepo i sa poštovanjem. „Ovo je škola za Daniela“, kazali su. Iako nisu adventisti, znali su da će ova škola pomoći Danielu da se usredsredi na učenje, a ne na potsmevače.

Novi đak, novi prijatelji

Kao i većina dece koja se upisuje u novu školu, Daniel se pitao hoće li naći prijatelje. „Odmah sam se sprijateljio sa nekoliko njih“, kaže Daniel. „Deca su bila ljubazna i željna da budemo prijatelji. Sviđa mi se ova škola.“

Danielu je naročito bilo drago što može da razgovara sa svojim nastavnicima znajući da će ga oni saslušati. „Nastavnici su prijateljski nastrojeni prema nama“, kaže on. „Mi pričamo van časa ili za vreme časa. Sviđa mi se to.“ Danielova porodica ne ide ni u jednu crkvu, ali njegovi roditelji imaju Bibliju i Daniel je čita s vremena na vreme. „Većinu biblijskih priča naučim u školi“, kaže on.

Prijateljica Danielove majke pozvala je porodicu na posebna bogoslužjenja u obližnjoj adventističkoj crkvi. I Daniel planira da ide. On zna da će govornik, biznismen u gradu i onaj koji je pomogao u osnivanju adventističke škole, imati nešto važno da kaže.

Učiti kako voleti Boga

Daniel još nije išao u subotnu školu ni na propoved, ali se nada da će moći u budućnosti. „Drago mi je što idem u adventističku školu. Sviđaju mi se nastavnici i način njihovog predavanja. Sviđaju mi se i deca. Ovde učim mnogo toga što će me pripremiti za srednju školu.“

Kada bi Daniel mogao da kaže deci jednu stvar, on bi im poručio sledeće: „Isprobajte svoj život s Bogom i gledajte čuda koja će On činiti. Kada se nešto loše dogodi, ne smemo kriviti Boga, već tražiti razloge u našem životu zbog kojih se nešto dešava. Ponekad mi pravimo loše izbore, a tada ne možemo na Boga svaljivati krivicu zbog posledica.“

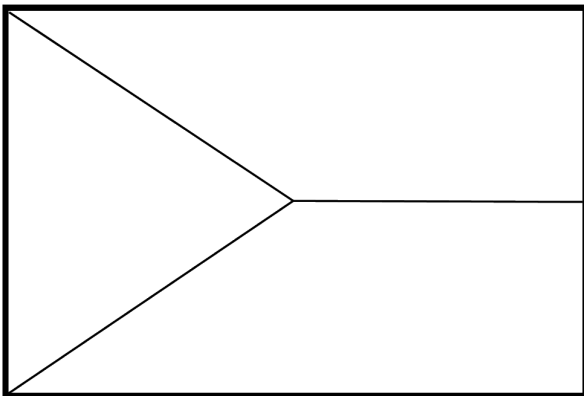
Daniel još uči šta znači biti hrišćanin dok ide u adventističku školu. Deo trinaestog dara ovog tromesečja pomoći će mladim ljudima da slede Boga u svom životu.

Misionski odeljak

- Adventističke škole u Češkoj i širom Inter-evropske divizije su odličan način za poučavanje dece i njihovih porodica o Božjoj ljubavi.
- Mnoga deca koja pohađaju ove škole ne dolaze iz adventističkih porodica. Ona imaju mogućnost da iskuse Božju silu kroz svoje školovanje, ljubaznost nastavnika i drugih đaka.
- Molite se da deca koja se školuju u adventističkoj školi u Pragu, u Češkoj, budu dobri primeri Božje ljubavi svakom ko se upiše u školu.

Aktivnost

Oboj zastavu Republike Češke



TROUGAO (LEVI): TAMNO PLAV; GORNJI DEO: BELI; DONJI: CRVENI

4. Koze i prijatelji

Kristof, njegovi roditelji i dvojica braće nekada su živeli u gradu prepunom ljudi. Međutim, želeli su da žive na selu, pa su se preselili u jedno planinoske seoce u centralnom delu Portugalije.

Dečaci pomažu roditeljima da seju i žanju hranu u svojoj velikoj bašti. Brinu se o kokošama tako da imaju sveža jaja za jelo. U obližnjem selu nema dece, ali braći to ne smeta, jer imaju jedni druge. Svoje lekcije uče sa majkom kod kuće.

Kozar Antonio

Jednog dana Kristof je video jednog starijeg komšiju kako čuva koze blizu njihove porodične farme. Dečak mu je mahnuo u znak pozdrava i otrčao u susret. „Dobar dan!“ „Imate baš lepe koze“, zastao je za trenutak. „Ja sam razmišljao da nabavim nekoliko koza. Imate li neki savet? Da li mnogo košta čuvanje? Da li je potrebno mnogo staranja oko njih?“

Stari Antonio se slatko nasmejao. „Koliko pitanja!“, kazao je. „Pođi sa mnom, pa ću ti pričati o kozama.“ Tako je i bilo. Antonio je objasnio da koze jedu gotovo sve – uključujući i useve! Pokazao je Kristofu kako da pomuze kozu i dao mu da proba malo kozjeg sira.

Kristof se zahvalio Antoniju na savetima i pozdravio se s njim na odlasku. Te večeri dečak je upitao roditelje: „Mogu li, molim vas, da upotrebim svoj džeparac za kupovinu nekoliko koza?“

Roditelji su porazgovarali o tome i odlučili da može. Antonio je pomogao dečaku da kupi dobre koze i još ga savetovao kako da se brine o njima. Starac i mladić su često razgovarali o svojim kozama i njihovo prijateljstvo razvijalo se uz koze.

Više od koza

Jednog dana Kristof je upitao Antonija: „Da li verujete u Boga?“ „Da“, odgovorio je starac. „Verujem. Ali u našem selu nema crkve.“ Dok su njih dvojica razgovarali, Kristof je saznao da Antonio ne zna da čita. Ponudio se da donese svoju Bibliju i da mu čita. Starac se

nasmešio sa zadovoljstvom. Od tog dana, kada god je Kristof posećivao Antonija, nosio je svoju Bibliju da čita.

„U koju crkvu ti ideš?“, pitao ga je starac.

„U adventističku“, odgovorio je dečak. „Mi Boga proslavljamo subotom.“

„O!“, uzviknuo je Antonio iznenađeno. „Meni je baka pričala o suboti kada sam bio dečak.“

Kristof i Antonio su razgovarali malo o suboti, i dečak ga je pozvao da sa njegovom porodicom pođe u najbližu adventističku crkvu. Međutim, Antonio je smatrao da je crkva predaleko, a put previše džombast za starijeg čoveka kao što je on. Stoga je pozvao Kristofovu porodicu da dolazi nedeljom kod njega kući i da zajedno čitaju Bibliju.

Glad za znanjem

Selom se proširila vest da Kristof čita Antoniju Bibliju. Mari-Eliz, jedna od Antonijevih susedki, pitala je Kristofa da li bi i njoj čitao. U stvari, većina starijih seljana su poželeli da im dečak čita Bibliju.

Kristof i njegova braća počeli su da voze bicikle u selu kako bi provodili vreme sa starijim ljudima. Seljani su voleli njihove posete, jer su dečaci bili jedina deca u tom području. Nudili su se da pomognu u vrtovima, da se staraju za životinje i da obavljaju druge poslove koje seljani više nisu mogli tako dobro i lako da rade. Kristof i njegova braća postali su unuci ovog sela.

Svedočenje

Kristofova porodica održala je seriju biblijskih proučavanja za seljane u trajanju od nedelju dana. Svi, ali svi, stanovnici sela, bili su prisutni. Zatim su organizovali sedmična biblijska proučavanja u domu jednog seljanina.

Ljudi iz okružnih sela čuli su za sastanke i poželeli da čuju poruku na njima. Danas tri sela imaju male grupe koje se redovno sastaju da proučavaju Bibliju i slušaju o Božjoj ljubavi. Neki seljani su čak počeli da svetkuju subotu.

U planinama centralnog dela Portugalije, ljudi su počeli da prihvataju Božju poruku ljubavi, poruku koja je krenula od mladog dečaka, starca i nekoliko koza.

Informativni odeljak

- Portugalija je pravouglasta zemlja koja leži južno i zapadno od Španije na Iberijskom poluotoku. Dugačka obala ove zemlje gleda u Atlantski okean. Njen glavni i najveći grad je Lisabon.
- Zvanični jezik je portugalski.
- Ljudi koji žive u Portugaliji dolaze iz mnogih zemalja i različitih kultura. Poslednjih godina imigranti iz Afrike, Brazila i Azije dali su ovoj zemlji još raznovrsniji kulturalni karakter.

5. Dečak s knjigama

Desetogodišnji Brito pažljivo presavija svoju izviđačku maramu u trougao i urolava presavijenu ivicu. Stavlja je oko vrata i trči da se susretne sa ostalim izviđačima. Ne želi da zakasni, jer je današnja aktivnost jedna od njegovih omiljenih. Izviđači idu u susedstvo da svedoče o Božjoj ljubavi i da dele knjige.

Dečja služba

„Jednom mesečno mi posećujemo različite stanove i delimo ljudima pamflete i knjige, kao što su *Put Hristu*, i onda im pričamo o Isusu“, kaže Brito. „Neki izviđači su stidljivi, pa ne pričaju mnogo ljudima, ali ja to volim da radim! Neki ljudi ne žele knjige, a drugi su srećni što mogu da je dobiju, pa nekad ponude i da je plate. Mi im kažemo da je knjiga naš dar njima od naše crkve.

Idemo u grupama kako bi ljudi znali da smo organizacija“, objašnjava Brito. „Naš vođa je u blizini kako bi odgovorio na pitanja koja

mi ne znamo. Ponekad vidimo ljude koji idu ulicom, pa se onda trkamo da vidimo ko će biti prvi da im da knjigu.

Zabavno nam je da svedočimo drugima“, dodaje Brito. „Naša crkva ima puno mladih, pa s nama idu čak i oni koji nisu izviđači. Pevamo dok idemo prema komšiluku, a ponekad ljudi zastanu da nas slušaju. To nam pruža još jednu mogućnost da ljudima damo knjigu. Divan je osećaj znati da možemo da usrećimo ljude dok im svedočimo o Božjoj ljubavi.“

Brito ne poznaje nikoga ko je došao u crkvu jer su mu deca dala knjiga, ali se deca mole da knjige budu seme koje će niknuti u domovina u kojima je bilo posejano.

Svedočenje na druge načine

Brito i na druge načine svedoči o Božjoj ljubavi. On poziva prijatelje iz škole u svoj dom nakon časova ili vikendom. Drugari primećuju da je njegova porodica drugačija. Ne gledaju TV subotom i mole se pre jela. Kada ga pitaju za to, Brito im govori da on voli Isusa. Onda ih poziva u subotnu školu. Neki njegovi prijatelji išli su sa njim u crkvu i dopalo im se. Neki nisu pošli s njim. „Čak i ako neko ne dođe u crkvu, ja ga i dalje pozivam“, kaže Brito. „Ne znam ko će od mojih prijatelja jednog dana postati Isusov prijatelj.“

Brito je uzbuđen jer je čuo da će trinaeste subote ovog tromesečja ceo svet pomoći njegovoj crkvi da izgradi novu crkvu i centar u koji mnogi ljudi mogu doći da dobiju pomoć i da nauče više o Bogu. „Hvala vam“, kaže Brito. „Mnogo vam hvala što ćete nam pomoći da drugima govorimo o Božjoj ljubavi.“

Misionski odeljak

- Britova crkva se okuplja u iznajmljenom lokalnu u jednom gradu blizu Lisabona. Ima samo jednu malu prostoriju u kojoj se okupljaju deca i tinejdžeri.
- Većina ljudi u susedstvu su imigranti, ljudi koji su u Portugaliju došli iz drugih zemalja. Britovi roditelji došli su iz Afrike pre nego što se on rodio.

- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u kupovini zgrade za crkvu; izgradnji centra koji daje hranu, nameštaj i odeću ljudima u potrebi, i učionica gde ljudi mogu da nauče kako da žive zdravijim načinom života.

Aktivnost

Zabava sa portugalskim jezikom

Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Uobičajene fraze

Dobro jutro
 Subotni blagoslov
 Hvala
 Nema na čemu
 Da
 Ne
 Doviđenja

Izgovor

bon DI-a
 fa-LIZ SA-ba-do
 o-bri-GA-do* (da)
 de NA-da
 sin
 nau
 čau

*ZAVRŠETAK O SE KORISTI ZA MUŠKI ROD, DOK SE A KORISTI ZA ŽENSKI ROD.

6. Molitva na delu

Današnja priča dolazi iz Madeire, planinskog ostrva na obali Portugalije. [*Pokaži Madeiru na karti.*]

Beatris ima 8 godina i ide u drugi razred. Njeni roditelji nisu adventisti, ali mamina tetka Julija jeste, pa nju i brata poučava o Božjoj ljubavi. Tetka Julija ih vodi subotom u crkvu i ohrabruje Beatrisine roditelje da pošalju decu u adventističku osnovnu školu. Tamo Beatris uči da voli Boga i da Mu s poverenjem preda svoj život.

Beatrisina molitva

Beatris živi vrata do vrata sa bakom i dekom. Jednog dana je čula sirenu ambulantnih kola u blizini i pogledala kroz prozor da bi videla kako će projuriti. Međutim, na njeno iznenađenje, kola su se zaustavila ispred vrata njene bake i deke! Beatrisin deka imao je srčani napad. „Uplašila sam se kada sam videla da se ambulantni auto zaustavio“, kazala je. „Mnogo volim mog deku!“ Beatris je htela da zaplače, ali tetka Julija ju je podsetila da se moli za dedin oporavak. Tako je i učinila pa joj je bilo bolje.

Beatris se molila za deku i pre nego što se razboleo. Brinula se jer je pušio i često ga je molila da prestane. Pričala mu je da je pušenje loše za njegovo zdravlje.

Svakog dana dok je deda bio u bolnici Beatris se molila za njega.

Onda se deka vratio iz bolnice, ali još uvek nije bio zdrav. Morao je da ojača kako bi leteo do Lisabona na operaciju srca. Svakog dana pre odlaska u školu Beatris je navraćala da vidi dedu i preplavi ga zagrljajima i poljupcima. Ohrabrivala ga je da veruje Bogu da će ga isceliti i kazala mu je da se moli za njega. Deku ju je zagrlio, bilo mu je drago što se Beatris moli za njega.

Tetka Julija

Tetka Julija je stara koliko i Beatrisini roditelji, ali ona je snažna i vredno radi u svojoj bašti. Često se stara za Beatris i njenog brata. Kuva za porodicu i odvaja vreme da sasluša nekog ko ima problem i želi da priča o tome.

„Tetka Julija nam priča priče i brine za nas kad smo bolesni“, dodaje Beatris. „Ja volim svoju tetku Juliju. Mi imamo mnoge tajne! Tetka Julija je vesela osoba i puno se smeje. Zbog toga izgleda mnogo mlađe nego što zaista jeste.“

Beatrisi je drago što je Bog poslao tetku Juliju u njen život da bude dobar primer hrišćanske pune ljubavi. „Volela bih da svako ima nekog posebnog kao što je tetka Julija da ih nauči da vole Boga i da Mu budu poslušni“, kaže Beatris. „Ona me je naučila da se molim za druge i stalno mi govori da Bog voli da sluša dečje molitve.“

Molitva za druge je jedan od načina za svedočenje naše vere, kao

što je i ljubaznost prema drugima. Davanje našeg misijskog dara je još jedan način da pomognemo drugima da nauče kako da vole Boga. Hajde da danas budemo hrišćani koji se mole i koji daju.

Informativni odeljak

- Madeira je ostrvce od oko 1100 kilometara na portugalskoj obali Atlantskog okeana. Pripada Portugaliji.
- Oko 244 000 ljudi živi na Madeiri. Polovina toga je u glavnom gradu.
- Na Madeiri ima oko 300 adventista. Oni vode osnovnu školu u glavnom gradu gde mnoga deca koja nisu adventisti mogu da saznaju da ih Isus voli. Pre tri godine deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara pomogao je u renoviranju ove škole. Hvala vam!

Aktivnost

Zabava sa portugalskim jezikom – dani u sedmici

Dani

Nedelja
Ponedeljak
Utorak
Sreda
Četvrtak
Petak
Subota

Izgovor

do-MIN-go
se-GUN-da FEI-ra
TER-sa FEI-ra
KVAR-da FEI-ra
KIN-ta FEI-ra
SES-ta FEI-ra
SA-ba-do

7. Poziv

Andre živi u gradu udaljenom nekoliko kilometara od Lisabona. On voli da pomaže drugima. „Znam da je Bog srećan kada pomažemo“, kaže on.

Pouka o ljubavi

Andreov klub izviđača odlučio je da poseti ljude koji žive u stambenim zgradama u kojoj crkva ima salu na prizemlju gde se okuplja subotom. Deca su bučno ćaskala dok su se penjala stepenicama. „Psssst!“ glasno je šaputao njihov vođa. „Ako hoćemo da budemo dobro svedočanstvo, onda ne treba da uznemiravamo ljude.“ Deca su tiho koračala na prvi sprat. Kucali su na svaka vrata nudeći besplatne knjige i pozivnice za evanđeoska predavanja. Zatim su se penjali na sledeći sprat, pa na sledeći i tako dalje.

Jedan čovek je otvorio vrata i prihvatio knjigu. Andre ga je pozvao da dođe na evangelizaciju. Čovek se nasmešio i kazao: „Već dugo živim iznad vaše crkve. Neki vernici su razgovarali sa mnom, ali niko me nikada nije pozvao da dođem.“

„Pa, mi vas sada pozivamo!“ kazao je Andre, široko se osmehujući.

Novi prijatelj za Isusa

Sastanci su otpočeli i Andre je zauzeo svoje mesto na vratima pozdravljajući ljude koji su dolazili. Video je kako ulazi Džon, čovek koji je živi na gornjem spratu. Andre ga je pozdravio i zahvalio mu na dolasku.

Kasnije je Džon rekao Andreu da ga je viđao subotom blizu crkve. Andre je mirno slušao, pitajući se da li je njegovo ponašanje bilo dobra poruka Džonu.

Džon je dolazio na sastanke svake večeri. Onda je počeo da dolazi na subotna bogoslužjenja. Nakon nekoliko meseci i supruga je počela da dolazi s njim. Kazala je da je videla velike promene kod svog muža.

Onda se jednog dana Džon razboleo. Doktori su otkrili da ima rak. Kada su ga operisali da bi uklonili rak, Džon je umro. Svi su bili žalosni zbog toga.

Odluka za istrajnost

„Ponekad se pitam šta bi se dogodilo da nisam pokucao na Džonova vrata i pozvao ga na sastanke“, kaže Andre. „Drago mi je što smo odvojili vreme da zastanemo i razgovaramo s njim i sa drugim ljudima koji žive u zgradi iznad naše crkve.

Nikada ne znamo ko je iza vrata na koja kucamo ili za čim ti ljudi tragaju. To me nagoni da budem još istrajniji kada pričam sa ljudima o Isusu. Nikada ne znam kada se radi o životu ili smrti!“

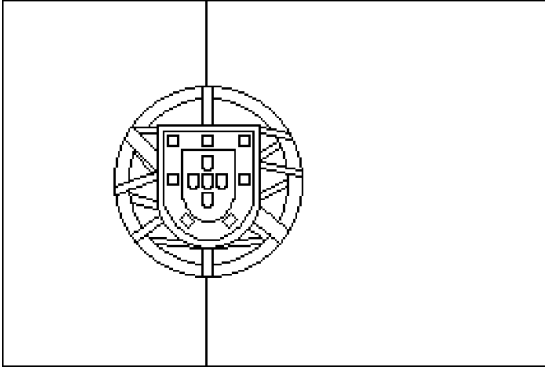
Andre je naučio važnu lekciju, lekciju koju svi mi treba da naučimo. Isus želi da svedočimo svima o Njegovoj ljubavi. To možemo uraditi tako što ćemo razgovarati s njima, ali i davanjem našeg misionorskog dara svake sedmice. Hajde da budemo misionari ove sedmice u svakoj prilici koja nam se ukaže.

Misionski odeljak

- Andreova crkva nalazi se u području gde živi mnogo ljudi koji su u Portugaliju stigli iz drugih zemalja. Vernici vredno rade na pomaganju ljudima koji žive blizu crkve. Siromašnim porodicama daju odeću, hranu i potrepštine za domaćinstvo.
- Svi oni – od dece do odraslih – zajedno rade na svedočenju Božje ljubavi drugima. Potrebno im je stalno mesto za bogoslužjenje. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će im da dobiju crkvu i centar za okupljanje gde mogu da pomažu još većem broju ljudi i poučavaju ih o Bogu.

Aktivnost

Portugalska zastava



LEVI DEO: ZELEN; DESNI DEO: CRVEN; SREDINA AMBLEMA: BELA SA PLAVIM ŠTITOVIMA; IVICE AMBLEMA: CRVENE SA ZLATNIM; SPOLJAŠNJI KRUG AMBLEMA: ZLATNI

8. Pomoći Bogu da se odmori

Ivan živi u gradu na severozapadu Bugarske. [*Pokaži Bugarsku na karti.*] Jednog vikenda je ostao sa tetkom. U subotu ga je pitala da li želi da krene s njom u crkvu. Ivan nikada ranije nije bio u crkvi.

Tetka i on su ušli u jedan stari restoran koji služi kao crkva. Prošli su mesta i uskoro su ljudi počeli da pevaju. Ivan nije znao pesme, ali su mu se dopale.

Božji dan od odmora

Pastor je govorio o nečemu što se zove sveti dan od odmora – subotu. Ivan nikada ranije nije čuo za to, pa je pažljivo slušao. Pastor je objašnjavao da se Bog odmorio u subotu i blagoslovio je. „I mi treba da odmaramo jednom sedmično“, kazao je on. Ovo je bila nova ideja

za Ivana i on je tu informaciju smestio u svom umu.

Sledećeg dana kada su se Ivanovi roditelji vratili kući, Ivan im je ushićeno pričao da je bio u crkvi i saznao kako je Bogu bio potreban odmor u subotu, pa je to potrebno i ljudima.

„Lepo“, kazala je mama. „Drago mi je što si išao u crkvu i učio o Bogu.“

Novi način bogoslužnja

Ponovo je došla subota i Ivan se setio da je to dan kada Bog odmara. I on je želeo da odmori. Nekoliko minuta kasnije njegova tetka je stigla i pozvala Ivana da krene s njom u crkvu. Ivan je zgrabio jaknu u požurio s tetkom u crkvu.

Ali Ivanova tetka ga nije pvela u stari restoran gde su bili sedmicu dana ranije. Umesto toga su otišli u obližnju kuću. „Zašto smo ovde?“, upitao je Ivan.

„Ovde se okupljaju deca“, kazala je Ivanova tetka. „U crkvi nema prostora za njih.“ Ivan je ušao i ugledao sobu punu dece. Nikada ranije nije bio u subotnoj školi, ali jedan dečak ga je pozdravio i ponudio mu da sedne na stolicu. Ivanu su se dopale vesele pesmice koje su deca pevala. Svidela mu se biblijska priča koju je učiteljica pričala. Zaključio je da je subotna škola daleko zabavnija od obične škole. *Pomagati Bogu da se odmori je baš dobra stvar!* pomislio je.

Kada se subotna škola završila, Ivan i njegova tetka su prošetali do starog restorana gde se okupljaju vernici. Propoved je bila još bolja nego pre nedelju dana. Ivan je pitao tetku da li bi mogao da dolazi svake sedmice. Ona se nasmešila i s radošću klimnula glavom.

Ivan je nastavio da dolazi u crkvu i uskoro shvatio da se Bog ne umara, pa da mu je subotom potreban odmor. „Bog je stvorio subotu kako bi taj dan mogao da provede s nama“, kazao je svojoj majci. „Njemu ne treba odmor; *nama* je potreban!“

Božja porodica koja se uvećava

Ivan voli subotnu školu i crkvu. On poziva svoje roditelje i braću u crkvu, ali oni obično ne idu s njim. Takođe poziva svoje prijatelje iz

škole da dođu u subotnu školu, odmore se i proslave Boga.

Ivan je pozvao drugaricu po imenu Tedi i ona dolazi u crkvu već dve godine. Ona je pozvala svoju braću i sestre da krenu s njom, i tako se crkva uvećava. Ivan i dalje poziva svoju porodicu. Siguran je da će jednog dana doći na bogoslužjenje.

Veliko hvala

Ivanova crkva je pre tri godine dobila trinaesti subotnoškolski dar za izgradnju crkve. Njegova tetka i on često prolaze pored gradilišta da bi posmatrali progres u izgradnji. On jedva čeka dan kada će moći da se usele u novu zgradu. Deca će imati svoju prostoriju u crkvi. „Svake subote mi se molimo da naša crkva bude uskoro završena kako bismo mogli da pozovemo svoje prijatelje i porodicu da krenu s nama na bogoslužjenje“, kaže Ivan. „Hvala vam što pomažete u uslišenju naših molitava davanjem svojih darova.“

Hajde da se molimo sa Ivanom da crkva uskoro bude završena. U međuvremenu, naši misioniski darovi pomažu ljudima širom sveta da saznaju da ih Bog voli i da želi da provede s njima vreme i subotom i svakog dana u toku sedmice.

Misioniski odeljak

- Ivan i njegovi prijatelji su Romi. To je nacija koja živi širom Evrope i u drugim zemljama. Oni imaju sopstveni jezik, romski, i sopstvenu kulturu.
- Adventistička crkva se u Bugarskoj širi najviše među Romima. Ali oni ne mogu da priušte da iznajmljuju veće zgrade za bogoslužjenje. Zato naš trinaesti subotnoškolski dar pomaže u izgradnji crkava za njih kako bi više ljudi moglo da dođe na bogoslužjenja i uči o Isusu.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će u izgradnji dečje subotne škole u Ivanovoj novoj crkvi. Deca se zahvaljuju radosnog srca!

9. Prijatelji za Isusa

[Zamoli dve starije devojčice da pročitaju vesti iz Bugarske u prvom licu.]

Učiteljica: Evelina i Žanet žive u Bugarskoj. One su se upoznale kada su se njihove majke sprijateljile. Njihovo prijateljstvo se razvilo tako što je napravilo mesta za treću osobu, Isusa. _____ [*ime devojčice koja će biti u ulozi Eveline*] će nam ispričati Evelininu priču, a _____ [*ime devojčice koja će biti Žanet*] će nam ispričati Žanetinu.

Evelina: Kada se moja porodica doselila u ovaj grad, nisam poznavala nikoga. Žanet i ja smo se upoznale i sprijateljile istog trenutka. Jednog dana sam pozvala Žanet sa mnom u crkvu.

Žanet: Moja baka me je pozvala da krenem sa njom u adventističku crkvu, ali sam ja mislila da je to za stare ljude, pa nisam pošla. Međutim, kada me je Evelina pozvala, krenula sam.

Tamo je bilo puno mladih. Oni su mi poželevi dobrodošlicu, a posebno mi se dopala dečja subotna škola! Počela sam redovno da dolazim. Naročito mi se sviđaju pesme koje pevamo i biblijske priče koje učimo. Naš subotnoškolski program je jako zanimljiv.

Mnogo mi se sviđa i crkveni hor. Nakon nekog vremena otkad sam počela da dolazim u crkvu, tetka me je pozvala da se pridružim horu. Puno vežbamo, ali ja to volim! Tako mi je drago što me je Evelina pozvala u crkvu!

Evelina: Nisam uradila ništa posebno. Samo sam pozvala Žanet i ona je došla. Pozivam i druge prijatelje. Neki dođu, a neki ne.

Žanet: Jedina stvar koja mi se ne sviđa kod crkve je kad je prepuna. Onda deca moraju da izađu iz svoje prostorije i da imaju bogosluženje napolju.

Evelina: Mi nemamo crkvenu zgradu. Okupljamo se u prizemlju

jedne kuće. Uvek je puno, a ponekad nas decu zamole da izađemo iz naše sobe u dvorište kako bi i naša prostorija bila iskorišćena za odrasle.

Žanet: Iako je crkva prepuna, mi nastavljamo da pozivamo ljude. Ja sam pozvala moju rođaku i ona sada takođe dolazi.

Evelina: Mi smo Romi i za nas subotno bogoslužjenje je celodnevna aktivnost. To je savršeno vreme za omladinska biblijska proučavanja i sastanak izviđača. Ali zbog toga što nemamo prostoriju u kojoj bismo se okupljali, ne možemo da otpočnemo biblijska proučavanja niti izviđaštvo. Zaista nam je potrebna crkva sa prostorijom za tinejdžere i prostorijom za decu – da svako ima svoju.

Učiteljica: Dečaci i devojčice, vaš misionski dar koji dajete svake subote pomaže deci i odraslima širom sveta da saznaju da ih Isus voli.

Trinaeste subote naš dar će pomoći vernicima u Evelininom i Žanetinom mestu da dobiju sosptvenu crkvu koja će imati mesta za sve koji žele da dođu. Vaš dar trinaeste subote pomoći će u kupovini stolova, stolica, flanelografa i drugih pomoćnih stvari za učitelje kako bi se deca naučila da budu Isusovi sledbenici. Hajde da ovog meseca verno štedimo novac za trinaesti dar da bi deca u ovoj bugarskoj crkvi imala svoje mesto.

Misionski odeljak

- Evelina i Žanet vole da proslavljaju Boga. Naročito uživaju da dolaze u subotnu školu. Međutim, teško je održati program u prepunoj maloj prostoriji ili kada moraju da izađu napolje da bi odrasli bili u njihovoj sobici.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u izgradnji crkve za Evelinu, Žanet i vernike koji se tamo nalaze. Dečji dar će pomoći u opremanju prostorije za decu – u kupovini stolica, stolova i pomoćnih materijala i rekvizita.

Aktivnost

Hajde da pričamo romski

Romskim jezikom pričaju Romi širom Evrope, Azije pa čak i zapadne hemisfere.

Zdravo	sas-ti-PI gud-li-PI tu-MEN-gi
Dobro jutro	la-ČI ja-VIN
Subotni blagoslov	ba-ta-LO SA-va-to
Molim te	mo-LI-nav
Hvala	bla-go-DAR-no si-OM
Dovidenja	A-čo dev-LI-a

10. Hodati sa Isusom

„Megan“, rekla je majka. „Moram da otrčim do prodavnice. Vraćam se za koji minut. Možeš li da se obučeš dok ja nisam tu?“

Megan je klimnula glavom dok je majka zatvarala vrata i krenula prema stepenicama. Onda je ušla u svoju sobu i otvorila veliki ormar da pronade haljinu.

Zarobljena!

Odjednom je teški ormar krenuo napred i pao, obarajući Megan i zarobljavajući je u svojoj unutrašnjosti. Gornji deo noge joj je pulsirao od bola. Pokušala je da odgurne ormar sa sebe, ali nije uspevala. „Dragi Bože“, molila se, „pomози mi. Učini da mama požuri kući.“

Nekoliko minuta kasnije Meganina majka se vratila. „Mamaaaa!“, vikala je Megan. „Pomози mi! Povređena sam!“ Majka je utrčala u sobu i pokušala da podigne ormar, ali bio je pretežak. Pozvala je hitnu pomoć, pa su uskoro stigla ambulantna kola i vatrogasci. Podigli su ormar i pogledali nogu. Bila je slomljena. Pažljivo su podigli Megan i nosili je stepenicama do kola.

U bolnici, doktori su radili na slomljenoj kosti u gornjem delu noge. Stavili su šrafčiče i šipku unutra kako bi držali kosti na mestu dok ne zacele.

Megan je bila u strašnim bolovima. Setila se bola koji je Isus proživljavao dok su Ga vojnici prikivali na krst da bi umro. *Ali doktori su stavljali šrafove u moju nogu da bih ja mogla da ozdravim*, razmišljala je.

Molitve pomažu u isceljenju

Megan je bilo drago što se njena crkvena porodica moli za nju. Kazala je doktorima i sestrama da joj Isus pomaže u oporavku. Kada se vratila kući, trebalo je da ostane u krevetu još nekoliko sedmica. Nije mogla da sedi dok slomljena kost nije zacelila. Jednog dana imala je baš jake bolove, pa joj je majka dala papir i olovku da piše ili da crta kako bi joj skrenula pažnju. Umesto da nešto nacрта, Megan je napravila spisak onoga za šta je zahvalna.

Meganina učiteljica došla je u posetu i zadivila se njenom verom. Megan joj je rekla da se njeni prijatelji iz crkve mole za nju. Nadala se da će njena učiteljica razmišljati o tome koliko je Bog voli.

„Hode i ne more se“

Čim je Megan bila sposobna da sedi, preklinjala je da se vrati u školu u kolicima. Njeni prijatelji iz razreda toplo su je pozdravili, a ona im je pričala kako joj Bog vraća zdravlje. Tokom leta doktor joj je dozvolio da hoda sa štakama i pre nego što je škola ponovo počela, mogla je da hoda bez njih. Danas joj je noga potpuno zdrava, i ona može normalno da hoda i trči.

Biblija kaže u Isaiji 40,31: „Ali oni koji se nadaju Gospodu dobijaju novu snagu... Hode i ne more se.“ Megan pred vas stavlja izazov da budete snažni u Isusu i da svedočite o svojoj veri onima koje vidate svakodnevno.

Informativni odeljak

- Bugarska ima oko 370 000 Roma, a ukupan broj stanovništva iznosi oko 7.6 miliona. Većina ovih Roma živi u zapadnom delu Bugarske.
- Adventistička crkva je jedna od vrlo malog broja crkava koja radi među romskim narodom. Kada Romi saznaju da ih Bog voli i da je Isus umro za njih, oni prenose ove dobre vesti članovima svoje porodice. Crkva među ovim ljudima raste brže nego što fondovi mogu da pokriju troškove izgradnje.
- Pogledajte priču o radu među Romima u Bugarskoj na DVD-ju Adventistička misija za ovo tromesečje.

Aktivnost

Hajde da pričamo na bugarskom jeziku

Oko 7.4 miliona ljudi govori bugarski jezik. Naglašeni slogovi su napisani velikim slovima.

Uobičajene fraze

Subotni blagoslov

Zdravo

Molim te

Hvala

Da

Ne

Doviđenja

Izgovor

če-STI-ta SA-bo-ta

zdra-VE

MOL-ja

bla-go-da-riA

da

ne

do-VIZ-dan-me

11. Miline molitve

Današnja priča dolazi iz Bugarske. *[Pokaži Bugarsku na karti.]*

Mila ima 6 godina, ali već sad je ratnik molitve. Ko zna šta to znači biti ratnik molitve? *[Objasni da je ratnik molitve neko ko se moli za druge ljudi dok Bog ne usliši tu molitvu.]*

Jednog dana u školi, Mila je videla svoje nastavnike kako puše za vreme pauze. Mila zna da pušenje može da povredi ljude, pa se zato odmah pomolila za njih. „Dragi Isuse, molim Te pomozmi mojim nastavnicima da shvate koliko je pušenje štetno za njih. Pomozmi im da prestanu s pušenjem pre nego što se razbole od toga. Amin.“

Molitveni spisak raste

Te večeri kada je otac stigao kući, video je Milu kako sedi na kauču pognute glave. Pitao se da li je sve u redu. Potapšao ju je po rameu i pitao je da li ima nekih problema. Mila ga je pogledala i kazala: „Ne, sve je u redu. Samo se molim za svoje nastavnike. Oni puše, a ja ne želim da se razbole.“

Tata je seo pored nje i kazao joj: „Hoćeš li da se moliš za jednu moju koleginicu na poslu? I ona puši.“ Mila se nasmešila, pa su se njih dvoje pomolili za tatinu prijateljicu s posla i za njene nastavnike.

Bog uslišava njene molitve

Jednog dana nekoliko sedmica kasnije tata je došao kući i kazao Mili da je njegova kolegunica prestala da puši. Kazala mu je kako je odjednom izgubila želju za duvanom i od tada više nije zapalila cigaretu. Ispričala mu je kako je mnogo puta pre toga pokušala da ostavi pušenje, ali uvek je popustila iskušenju. Međutim, odjednom više nije imala želju za pušenjem.

Tata ju je pitao kada je prestala da puši. Žena mu je kazala datum, a tata se nasmešio. Kazao je ženi da je prestala da puši dan nakon što je Mila počela da se moli za nju. Ona se iznenadila da joj je dečja molitva pomogla da prestane s pušenjem. Od tada više nikada nije zapalila cigaretu.

Neprestana molitva

„Moji nastavnici još uvek puše“, kaže Mila. „Ja se i dalje molim za njih. Ponekad kada ih vidim da puše govorim im da sam zabrinuta jer je pušenje loše za njihovo zdravlje.“ Mila je kazala nastavnicima da se ona molila za tatinu prijateljicu i da je ona prestala da puši.

„Zašto se ne moliš da i ja prestanem da pušim?“, pitala je jedna od Milinih nastavnica. Mila se nasmešila i kazala joj da se moli za nju već nekoliko sedmica. „Moja nastavnica želi da prestane s pušenjem“, dodala je Mila. „Ja sam sigurna da će Bog uslišiti moje molitve.“

Bog uslišava naše molitve po svojoj volji. Svi mi se možemo moliti za druge – naše porodice, naše prijatelje u školi i u susedstvu, radnike u prodavnici, ljude koje nikada nismo upoznali, kao što su misionari koji služe širom sveta i decu čije priče slušamo svake subote u dečjem odeljenju. Hajde da se odmah pomolimo za one koje volimo. Na taj način smo takođe Isusovi misionari. *[Završite molitvom.]*

- Bugarska leži duž Crnog mora između Rumunije na severu i Grčke i Turske na jugu. Njen glavni grad je Sofija.
- Adventistička crkva u Bugarskoj stara je preko 100 godina. Tamo živi oko 7 600 adventista, što je 1 adventista na 1 000 ljudi. Ima puno posla koji treba uraditi u ovoj zemlji. Molite se Bogu da pomogne vernicima da svedoče drugima o svojoj veri i vode ih ka Isusu.

Aktivnost

Brojevi na bugarskom

Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Brojevi

jedan

dva

tri

Izgovor

ed-NO

dve

t'di

četiri	ČE-ti-ri
pet	pet
šest	šest
sedam	SE-dem
osam	AV-sem
devet	DE-vet
deset	DE-set

12. Neka naše videlo svetli

Današnja priča dolazi iz Sofije, glavnog grada Bugarske. [*Pokaži Bugarsku na karti.*]

Zari je kretao u drugi razred, ali je imao problem. Studarao je neki poseban smer, ali se on zatvorio. Morao je da se upiše na drugi. Voleo je muziku, pa su roditelji to izabrali za njega. Upravo tu je problem i nastao. Zarijevi drugovi iz razreda učili su muziku već godinu dana, a Zari je tek počinjao.

Morao je da nauči dve godine muzičke istorije i muzičke teorije tokom samo jedne školske godine. Morao je da vežba dvostruko više da bi stigao svoje drugove iz razreda. Ali bio je vredan i do kraja godine je došao na isti nivo kao i oni. Bio je pozvan da svira na gradskom recitalu.

„Bog mi je pomogao da uznapredujem“, kazao je Zari. „Zbog ovoga svi u mom razredu znaju da sam ja adventistički hrišćanin. Ponekad me pitaju za moja uverenja. Ja pokušam da odgovorim na njihova pitanja i da posvedočim o svojoj veri kako bi oni poželeti još da saznaju.“

Njegovo videlo sija

Nisu svi Zarijevi časovi povezani sa muzikom. On uči i književnost i istoriju i biologiju i matematiku, kao i druga deca. Zariju se sviđa nastava i uživa u diskusijama sa nastavnicom. Ona je primetila da Zari pažljivo sluša na času, pa ga ponekad zamoli da sumira ono o čemu se na času razgovaralo.

Jedan od Zarijevih časova književnosti obuhvatao je biblijske priče. Kada je primetio da je nastavnica izostavila nekoliko važnih

tačaka iz događaja o Mojsiju, Zari ju je zamolio za dozvolu da objasni nekoliko detalja iz priče. Ona se složila i bila je iznenađena kako Zari tako dobro poznaje Bibliju i može da objasni vrlo teške ideje.

Kada je saznala da je on hrišćanin, često ga je prozivala da odgovara na pitanja o Bogu.

Svedočenje kod kuće

Bog pomaže Zariju da bude svedok i u svojoj porodici. Zari je želeo da bude kršten i zamolio je svog oca, pastora, da proučava sa njim. Zatim je pozvao svog starijeg brata Larija da im se pridruži jer ni ovaj još nije bio kršten. Lari je odlučio da proučava Bibliju zajedno sa Zarijem i čak je pozvao neke svoje prijatelje na biblijski čas. Sada nekoliko Larijevih prijatelja takođe proučava Bibliju. Zari se nada da će oni biti zajedno kršteni.

Zari svedoči o svojoj veri u školi, kod kuće i u crkvi. I mi možemo da svedočimo ljudima o svojoj veri, gde god se nađemo tako što ćemo biti nalik na Isusa. A kada dajemo svoj misioni dar, mi pomažemo ljudima koje ni ne poznajemo da saznaju da Isus želi da bude njihov prijatelj. Hajde da ono najbolje što imamo – vreme, talente, darove – dajemo Bogu svakog dana.

- Nije uvek lako biti adventista u Bugarskoj. Dominantna religija je dosta drugačija od adventističke doktrine. Ali adventistička deca svedoče o svojoj veri svojim prijateljima u školi i pozivaju ih u subotnu školu.
- Jedna grupa koja se razvija je među Romima. U njihovoj kulturi u kojoj su članovi porodice međusobno vrlo vezani, jevanđelje se proširilo u nekoliko grupa i tako nastaju crkvene zajednice. Jedan grad ima tri velike crkvene grupe Roma, a procentualno je jedan od 10 adventista u Bugarskoj upravo romske nacionalnosti.
- Pogledajte poseban video na DVD-ju Adventistička misija o romskoj crkvi koja treba da se izgradi uz pomoć trinaestog dara ovog tromesečja.

Aktivnost

Oboj zastavu Bugarske

GORNJI PRAVOUGAONIK: BELI; SREDNJI PRAVOUGAONIK: ZELENI; DONJI PRAVOUGAONIK: CRVENI

Program za trinaestu subotu

Ako će vaše odeljenje prezentovati program trinaeste subote za odrasle:

- Navežbajte jednu ili više pesama iz vesti ili sa vebsajta i njih možete da pevate za vreme programa.
- Ohrabrite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu, 28. septembra.

Ako se vaše odeljenje neće pridruživati odraslima sa posebnim programom, zamolite tinejdžere da iznesu sledeću priču.

Mesto za mene

Rekviziti: Pre prezentacije postavite šest ili devet stolica u dva ili tri reda. Neka budu blizu jedna drugoj na platformi ili ispred učionice, gledajući u suprotnu stranu prostorije.

Učesnici: Odrasla osoba ili tinejdžer „nastavnik“ i dovoljno dece da popune stolice plus još dvoje ili troje dece. Narator.

[Deca ulaze s leva, s desna i spređa da bi popunila stolice kao i na pod gde sedaju u turski sed. Vrpolje se, naglašavajući kolika je gužva.]

Narator: Subota je ujutro i deca u romskoj crkvi u zapadnoj Bugarskoj ne žele da zakasne! Oni vole subotnu školu i ne žele da propuste ni jednu jedinu pesmu! Ali postoji još jedan razlog što žele da dođu na vreme. U njihovom subotnoškolskom razredu nema dovoljno mesta za sve. Oni koji kasne moraju da sede na podu ili da stoje za vreme programa.

Učiteljica: Dobro jutro, dečaci i devojčice.

Deca: Dobro jutro, učiteljice.

Učiteljica: Hajde da otpočnemo molitvom. Da li neko ima neku posebnu molbu? *[Nekoliko dece podiže ruke. Učiteljica ih proziva redom.]*

Dečak 1: Moja baka je bolesna. Da li možemo da se molimo da joj uskoro bude bolje?

Dečak 2: Moja kuja se oštenila. Želim da zahvalim Bogu što su štenci zdravi!

Devojčica: Možemo li da se molimo za veću učionicu? Želela bih da pozovem moje rođake, ali nikad nema dovoljno mesta.

Učiteljica: Ovo su sve dobri molitveni zahtevi. Bog voli da čuje našu zahvalnost i naše molbe. Ko bi voleo da se danas pomoli?

[Jedna devojčica podiže ruku.]

Učiteljica: Ana, izvoli. Hajde da ustanemo na molitvu. *[Deca stoji pognutih glava.]*

Ana: Dragi Isuse, hvala Ti za ovu subotu. Hvala Ti za mesto na kom možemo da Te proslavljamo. Molim Te, budi sa Petrovom bakom. Učini da joj uskoro bude bolje kako bi mogla da ponovo dođe u crkvu i proslavlja Tvoje ime. Hvala Ti za Erikove kućice. I, molim Te, Isuse, učini da dobijemo veću subotnu školu kako bismo mogli da pozovemo svoje prijatelje i rođake da dođu i saznaju više o Tebi. Volimo Te, Isuse. Amin.

Učiteljica: Hvala ti, Ana. Naša lekcija danas govori o... [*Glas polako nestaje, ali učiteljica ostaje na mestu pretvarajući se da priča sa decom. U međuvremenu, još više dece dolazi na binu iza onih koji sede na stolicama.*]

Narator: Divno je kada neko želi da pozove druge u subotnu školu da bi svi saznali za Boga. Ali šta crkva radi kada nema crkvu? Gde se deca okupljaju kada za njih nema mesta u subotnoj školi?

Jedna romska crkva u Bugarskoj sastaje se u kući. U njoj je srušeno nekoliko zidova kako bi što više ljudi moglo da sedi u istoj prostoriji, da proučava Bibliju i sluša pastorovu poruku.

Deca se okupljaju u maloj sobi u toj kući. Ali kada su sva mesta u glavnoj prostoriji popunjena i kada nema mesta za odrasle, deca imaju subotnu školu napolju kako bi odrasli mogli da koriste i njihovu sobu da bi čuli propoved i proučavali pouku.

Jedan od današnjih projekata trinaestog dara pomoći će u izgradnji crkve za ovu grupu vernika. Oni će izgraditi dovoljno veliku crkvu kako bi u nju stali svi koji žele da dođu. A za decu će biti nekoliko prostorija. Dečji trinaesti dar će pomoći kupovinu stolica, stolova, flanelografa i drugih rekvizita koji pomažu deci da shvate koliko ih Bog voli.

Isus ne želi nikoga da izostavi. Jednog dana On je rekao svojim pomoćnicima: „Pustite decu neka dolaze k meni i ne branite im“ (Luka 18,16). Mi želimo da pomognemo ovoj deci u Bugarskoj da dobiju svoje mesto gde mogu bezbedno da proslavljaju Isusa. Oni ne smeju da se osećaju odbačeno ili nevoljeno. Moramo im pomoći da saznaju da ih Isus i mi volimo.

Naš današnji dar će im pomoći da iskuse Božju ljubav iz prve ruke od dece širom sveta.

Učiteljica [*deci na platformi, ali i publici*]: Došao je trenutak da damo svoj trinaesti dar, dečaci i devojčice, kako bi deca u drugoj zemlji iskusila Božju ljubav preko nas. _____ [*ime deteta*], hoćeš li da uzmeš korpicu i skupiš dar?

Dete 1 [*koje sedi na podu*]: Ja želim da dam dar za stolicu!

Dete 2: Nadam se da će moj dar biti upotrebljen za kupovinu flanelografa kako bi deca gledala svoje biblijske priče dok ih istovremeno slušaju.

Dete 3: Evo mog dara. Ja volim da pevam. Možda će on pomoći u kupovini pesmarica.

Narator: Hvala vam, dečaci i devojčice. Naš današnji dar će uneti promenu u život mnoge dece. Hajde da nastavimo da budemo verni i da svedočimo o onome što znamo ljudima koje susrećemo.

[*Završite pesmom.*]

Projekti za naredno tromesečje

Sledećeg tromesečja biće prikazana Trans-evropska divizija. Posebni projekti obuhvataju evanđeoski centar u Grčkoj, evanđeosko-misionijski centar u Makedoniji, renoviranje ženskih spavaona na Njubold koledžu, 3-D prezentacija Biblije i Messy Church – misionijski program usmeren ka porodicama. Prvo tromesečje 2014 će prikazati zapadno-centralnu Afriku.

Hajde da pričamo češki

Slede neke reči i fraze na češkom, jeziku Republike Češke.

Uobičajene fraze

Subotni blagoslov

Zdravo

Izgovor

po-ZE-he-na-no so-BO-tu

a-HOJ

Dobro jutro	do-BRE RA-no
Molim te	ro-SI-m
Hvala	DIE-kuji
Nema na čemu	pro-Si-ma
Da	A-no
Ne	ne
Doviđenja	zDAR

Brojevi

jedan	JE-de-n
dva	dVEA
tri	tSE
četiri	č'TI-ri
pet	pi-ET
šest	šest
sedam	SE-dm
osam	O-sm
devet	DE-vi-et
deset	DE-set

Recepti iz Bugarske

Tarator

- 2 šolje jogurta
- 2 šolje krastavca seckanih na kolutove
- ½ šolje sitno seckanih oraha (po želji)
- 2 do 4 supene kašike maslinovog ulja
- 1 do 2 supene kašike mirođije (po ukusu)
- Soli po ukusu
- 1-2 češnja belog luka, zgnječenog (po želji)

Ubaciti sastojke u jogurt i služiti hladno. Ovaj recept je izuzetno prilagodljiv i sve se dodaje po ukusu. Ako ne želite beli luk, izostavite ga.

Šopska salata

Kao i kod većine salata, proporcije zavise od onoga ko je priprema.

- 2 krastavca, iseckana na kolutove
- 4 srednja paradajza, iseckana
- ½ crvene ili zelene paprike, iseckane
- ¼ crvenog luka, iseckanog
- 8 do 10 crnih maslina, celih ili seckanih
- ¼ do ½ šolje svežeg peršuna, sitno iseckanog
- ½ do 1 šolje zdrobljenog feta sira

Pomešajte iseckano povrće i pospite odozgo sirom. Služite hladno.

Recepti iz Portugalije

Krompir sa zelenim sosom

Ako odlučite da koristite crveni krompir, ostavite koru, ali dobro ga operite.

- ⅓ šolje maslinovog ulja
- 1 veliki crni luk, sitno iseckan (da bude otprilike 1 šolja)
- 3 češnja belog luka, sitno iseckana
- 1-1,5kg krompira, oljuštenog i iseckanog
- 1 šolja svežeg spanaća, iseckanog
- ¼ svežeg peršuna, iseckanog
- 1-1,5 kafena kašičica soli, ½ kafene kašičice bibera

Zagrejati ulje u šerpi i izdinstati crni luk dok ne omekša i postane proziran. Dodati beli luk; kuvati 3 minuta, mešajući da ne bi zagorelo. Dodati komadiće krompira i vrelu vodu da prekrije krompir. Kada proključa, kuvati 15 minuta dok krompir ne postane mekan, ali ne da se raspada. Dodati spanaća, peršuna, soli i bibera i kuvati još 5 minuta. Služiti toplo i sipati tečnost odozgo kao sos.

Rebusados (portugalski slatkiš)

- 1 šolja vode
- 1 šolja šećera
- 1 supena kašika jabukovog sirćeta
- Papir za pečenje

Sipajte vodu, šećer i sirće u šerpu da proključa. Nastavite mešanje dok smesa ne postane čvrsta i tamnožuta. Sklonite sa vatre. Kašikom vadite smesu i stavljajte na papir za pečenje (komade u obliku kvadrata od oko 7-8 cm). Radite brzo pre nego što se šećerna smesa ohladi i izgubi elastičnost. Budite pažljivi jer je smesa vrela.

Znam da Isus voli me (na portugalskom)

Kris to tem a mor por ming,
kon ser te za-e-o* krej-o a-sing;
por a mor de ming mor-hej-o,
vi vo-e sta por ming no se-o.

Refren:

sing, K'dris to me-a ma
sing, K'dris to me-a ma
sing, K'dris to me-a ma
a bi-bli-a a-sing me diz

*REČI SA CRTICAMA SE PEVAJU NA JEDNU NOTU.

Materijali za vođe

Slede neke informacije koje su se pokazale korisnima u pripremanju dečjih vesti.

Posetite naš vebaj za dodatne fotografije, recepte i razne aktivnosti koje možete odštampati kako bi ovo vreme u subotnoj školi

bilo što zanimljivije za decu. Idite na www.AdventistMission.org. Kliknite na „Resources“, zatim „Children’s Mission“ i idite na tekuće tromesečje, pa odaberite željenu aktivnost.

DVD Adventistička misija je besplatan video koji prikazuje priče iz zemalja o kojima čitamo tokom tromesečja, kao i iz crkvene misije širom sveta. Zamolite svog pastora da vam nabavi jedan ili skinite željeni video sa veb sajta.

Za više informacija: Potražite na internetu informacije o zemljama o kojima čitamo. Ili idite u turističku agenciju da biste dobili brošure o Bugarskoj, Češkoj i Portugaliji i da tako dobijete sliku o kulturi svake zemlje.

Korpica za dar: Dečji dar ovog tromesečja pomoći će da se izgradi i ukraši dečja subotna škola u adventističkoj crkvi u Blagoevgrad, na zapadu Bugarske. Napravite jednostavnu tabelu za postizanje cilja sa misioniskim darovima tokom tromesečja tako što ćete nacrtati crkvu u sredini papira ili postera i dodavati lica dece oko crkve svaki put kada deca ostvare cilj sa misioniskim darovima.

Podsetite decu da njihov sedmični misioniski dar i 75 procenata trinaestog dara pomaže crkvi širom sveta da prenese dobru vest o Isusu. Ostatak trinaestog dara ide za posebne projekte navedene na zadnjoj korici subotnoškolske pouke za odrasle.

INTER-EVROPSKA DIVIZIJA

Statistika i projekti

UNIJE	Crkve	Grupe	Verništvo	Populacija
Austrijska	49	9	3,971	8,420,000
Bugarska	123	218	7,431	7,476,000
Češko-slovačka	184	45	9,688	15,660,000

Fransusko-belgijska	149	27	15,254	76,071,000
Italijanska	109	23	9,518	61,261,000
Severno-nemačka	345	16	19,628	47,245,000
Portugalska	97	26	9,249	10,782,000
Rumunska	1,092	258	66,867	21,848,000
Južno-nemačka	220	14	15,420	34,510,000
Španska	108	40	16,338	47,043,000
Švajcarska	50	5	4,377	7,926,000
UKUPNO	2,526	681	177,741	388,242,000

PROJEKTI

- Misionski centar i crkva za imigrante u blizini Lisabona, Portugalija
- Evangeliziranje studentima na velikim državnim univerzitetima u Češkoj i Slovačkoj
- Crkva za romske vernike u zapadnoj Bugarskoj
- DEČJI PROJEKAT: mesto za subotnu školu za romsku decu u gore pomenutoj crkvi u zapadnoj Bugarskoj